

kéntest játszotta, szép sikerrel. Szerződöttetve volt a Budapesti Színháznál, majd a Kőbányai Színháznál, vendégszerepelt az óbudai Kisfaludy Színházban, az Újpesti Színházban stb.

Sárosy Andor, operaénekes, sz. 1885. dec. 16-án, Budapesten, a Rákosi-iskola növendéke volt. 1905-ben lett színész, Pozsonyban, Andorffy Péternél. Sokáig volt a Király Színház tagja, ahol szép hangjával és férfias alakjával tűnt ki. Résztvett a világháborúban, hosszú ideig volt orosz hadifogságban, ahol a hadifogolyszínházak erőssége volt. Hazatérése után sűrűn szerepelt a főváros operaelőadásaisban, nagy sikere volt a Városi Színházban (a »Bajazzo« Toniójával) és a M. Kir. Operában főleg Escamilló, Lescaut és Valentin (Faust) szerepében. Jeles alakítóképeségével a kabaré-színpadoknak is erőssége tudott lenni és az utóbbi években koncert-fellépéseinek kívül állandóan szerepel a Teréz-körúti színpad előadásain, ahol sok jóízű humoros szereppel is kedvence lett a közönségnek.

Sárosi Ferenc, (családi neve Schauer), zeneszerző, sz. 1855-ben, Pesten, megh. 1913 nov. 28-án, u. o. Atyja a Nemzeti Színház zenekari tagja volt, a fiú több hangszeren játszott, mint gimnazista, a kegyesrendiek istentiszteletén ő orgonált. Rendkívül nagy ambícióval indult pályájának. Előbb gimnáziumi érettségig tett, majd az egyetemre iratkozott és elvégezte a teológiai fakultást. De a szíve visszavonzotta muzsájához, a zenéhez, amelynek titkait kora ifjúságában elleste. Atyja révén, már 1872. aug. 10. óta a Nemzeti Színház zenekari tagja (ott tartották az operaelőadásokat) és a kisdobot és a vele rokon ütőhangszereket kezelte. Közben megtanult egy csomó hangszeren, s a zongorán, orgonán kívül remekül játszott fuvolán, hegedűn, gordonkán, violán, vadászkürtön és hárfán. Majd korrepetitora lett az Operaház magánénekesinek és Bianchi Biankát, Maleczkyékát, Perottit, Ódryt stb. nagy sikereikben izlésses és gondos tanítással támogatta. Első nagyszabású műve az »Atala« c. drámai opera volt (dr. Váradi Antal szövegével), melyet (a színlepton még családi nevével) 1881. nov. 5-én adtak elő a

Nemzeti Színházban. Később pedig színrehozták a M. Kir. Operaházban is. Második nagy operája: »Az Abencerage«, szövegkönyvét szintén Chateaubriand egy ismert drámai novellája nyomán Bartók Lajos írta meg. Bemutatta az Operaház, 1887. jan. 4-én, Sárosi névvel. Ő azonban ott maradt a régi Nemzeti Színháznál karmesternek. A Nemzeti Színháznál azonban kevés alkalma nyílt ahhoz, hogy talentumát érvényesítse s így beérte azzal, hogy színpadi használatra írjon kisebb-nagyobb zeneszámokat. A Nemzeti Színház könyvtárában légiónyi szerzeménye van Sárosinak: nyitányok, karénekek, melodramatikus zeneszámok, különféle szolamok.

Sárosi Paula, színésznő, sz. 1878. okt. 5-én, Budapesten. Az Orsz. Zeneakadémiát sikerrel végezte el, majd 1899. márc. 16-án a »Madarász« c. operett Pósta Milka szerepében lépett színpadra, Kolozsvárott. Ezután Makó Lajos temesvári—budai társulatánál működött. Főbb szerepei: Irisz (Görög rabszolga), Molly (Gésák), Verus (Liliom Klári), Dudley (San-Toy) stb.

Sárospataki színészet. Sárospatakon 1817 aug. elején a pesti társaság játszott. 1845. szept. havában ismét pesti színészek játszottak, 1877. szept. havában Krecsányi Ignác társulata, 1882. máj.—jún. havában Lászy Vilmos társulata járt itt. 1885. jún. elején újra Krecsányi Ignác társulata kezdett játszani. 1911. május 30-án dr. Farkas társulata, 1901—1902. Deák Péter, 1908 őszén pedig Rácz Dezső társulata működött itt.

Sárossi Rezső, tenorénekes, az Operaház tagja. Katonai éveiben gyönyörű hangja általános feltűnést keltett s csakhamar akadt egy buzgó pártfogója: Capp Gusztáv dandárparancsnok személyében, aki taníttatni kezdte és bejuttatta a Magy. Kir. Operaházhoz ösztöndíjas növendéknek, ahol 1914-ben a »Godunow Boris« c. operában kellemesen tűnt fel. A háború kezdetén bevonult ezredéhez és Capp ezredes mellett teljesített szolgálatot. Megh. 1916. máj. 19-én, Budapesten.

Sárossy Gyula, (pókai), költő, a Kisfaludy Társaság tagja, sz. 1816. febr.